

כוננות בין המצרים

מגן אברהם: שחליר **יְהוָה** אל המורחב **טַדְהָד** (אותיות שלפני).

מחיה המתים: שחליר **יְהוָה** אל המורחב **כוֹזו** (אותיות שלחרי).

האל הקדוש: שחליר **יְהוָה** אל המורחב **מוֹצַפִּין** (חילוף בלתי־ש).

רצה: יכוין כי אוח' לנכ' כס' לרכ' - אלהים דוכריין, ויחגר עמו אדרי, יענו נר' שרין, ויכוין לכמתיקם בג' שמות שכיוון בהם בג' ברכות ראשונות, שגם כס' נר' שרין.

טַדְהָד כוֹזו מוֹצַפִּין נר' שרין (ועוד כולל).

אלה למוֹד' הוֹה יוֹד' מוֹם - אֲדֹנָי נר' שרין.

וע"י זכ' יתכפנו אותיות לרכ' לרחמים ויכוו' לנכ'.

טַדְהָד כוֹזו מוֹצַפִּין נר' שרין (ועוד כולל), דברית של שים.

אלה למוֹד' הוֹה יוֹד' מוֹם - אֲדֹנָי נר' שרין, דברית של שלום.

ועוד, כי תיבות שים שלום גי' ב' שיניין, ועוד ר' יתרים, כנגד ר' השמות: **יְהוָה**, **טַדְהָד**, **כוֹזו**, **מוֹצַפִּין**, **אלה למוֹד' הוֹה יוֹד' מוֹם**, **אֲדֹנָי**.

דרושי ר"ה ענין הסליחות של בני ספרד באשמורת הצוקר ליל חדש אלול עד ויהי העיד ל' כה"י סא"י"ש ז"ל שהוא ראה למוזל שהיה אומר מלה במלה עם הצבד (נ) **ענין** ר"ה ויהי"כ נחמי אל לבי לחקור ולתור בענין זה שתיקנו מוזל צ"ג ובג' אחריו והוקשה לי שינוי הלשונות כי בצרכ' אבות תיקנו זכירה וכתוב' ובצרכת גבורות זכירה לבד כמ"ש זוכר יצוריו כו' ובהודאה חיטנו כתיבה לבד וכמ"ש וכתוב לחיים טובי' כו' ובשים שלום זכירה וכתובה. ועוד כי הזכירה שבאנו' היא זכירה בפני עמלה וחינה חוזרת על הספר ובשים שלום אומר ובספר חיים כו' זוכר ונכתב כו' ועוד כי בכת' אנו מתפללים בעדינו ואומר' זכרו לחיים ואח"כ אנו אומרים סהם זוכר יצוריו ובהודאה אנו אומרים כל בני ברייתך ובשים שלום אנו אומרים וכל עמך ישראל כו' ועוד מה לנו לשאול על הזכירה אחר שאנו שואלים על הכתיבה שהוא העיקר ועוד מה ענין זכירה בכתובות המתים שאנו סומכים לה ולאמן אמה להחיות מתים ע"כ מלאחי עוד נמלא שנית קרוב אל האמור וז"ל :

ענין ר"ה ויהי"כ נחמי אל לבי לחקור ולתור בענין ספי' ר"ה ויהי"כ לעבוד את זוראי עבודה שבלב זו תפילה בימים נוראים אלו אשר הלך העליון יושב על כסא דין וראיתי כי הוסיפו בצרכות מעין הימים כי (ג) באבות הוסיף זכרו ובגבו' מי כמורך ובקדושת ה' במקום האל הקדוש המלך הקדוש ובהודאה וזכור לחיים טובים ובשים שלום ובס' חיים ברכה ובצבורה לא הוסיפו כלום. וראיתי שינויים בענין חוס' אלו כי באבות תיקנו לומר זכירה וכתוב' ובגבורה זכיר' בלא כתוב' ובהודאה כתוב' לבד ובשים שלום זכירה וכתוב' ועוד כי באבות תיקנו זכירה לחיים וכתוב' בספר חיים ובגבורה זכירה לחיים ובהודאה כתיבה לחיים ובשים שלום זכירה וכתוב' בספר חיים. ועוד כי באבות אנו מתפללים על בני ברייתנו. ובשים שלום אנו זוכר יצוריו ובהודאה על בני ברייתנו. ובשים שלום אנו חוזרים ומתפללים עלינו זוכר ונכתב לפניך אנו כו' :

יראה לי כי בכל ר"ה חוזר האלילות העליוני' (ד) לכמות שהיה בתחילת בריאת העולם וכבר ידוע דנוק' דז"א נפקא מתדבקה בנחמי ז"ל לשמות החזה כנג דת"ת שבה (ה) ובהיותם בסוד אחר שהם דין נפקא מסגור' דגבו' והמות הקודם בראש' היא גבו' שנעשה לה בינה ואח"כ חסד בסוד חכמה בסוד ה' על י' סוד ה"י מאלהים ולפי שהמות הקודם בראשה הוא גבו' סוד הדין לכן נעשה הדין ביום זה ולכן נק' ר"ה כי גבו' היא ר"ה שהיא נוק' דז"א הנק' שנה וגבו' היא ראשה ונעשה בינה לה לטוק' דז"א ונמלא שר"ה הוא כנגד בינה דנוק' דז"א שהיא גבו' וכנגד' נאמר אזי בינה לי גבו'. והנה בז"א יש זכירה מזד חסד שיש בו וכתוב' מזד גבו' שבו ע"י הבינה הנקרא כתיבה וזכירה שמזד חסד' היא ע"י היסוד ברית קדש שממנו יולאים הנשמות ומתגלה חסד בפס אמה וממנו תולדות חיים ואנו מתפללים לש"ת שיהיה מתגלה חסד עליון לא לזורך בשמות בדרך הווגן אלא לזורך חיים בדרך זוגן חו"ב לזורך התולאים שהוא לזורך לתת להם חיים נלחמים לבד ולפי' נק' חו"ב חיים כי מהם תולדות חיים למלך ונקל' חיי המלך כנו' וזהו מלך חפץ בחיים. והכוונה הוא כמו שהמלך העליון שהוא ז"א חפץ בחיים ומושך משם משך החיים לזורך עצמו כך ומשך משם חיים לנשמתו ויתגלה חסד ביסוד שמשם נשמתו להמשך לנו משם חיים וזהו זכרו לחיים מלך חפץ בחיים וכל זה בסוד הנשמות אשר בנו ואח"כ אנו מתפללים להמשך משם חיים לנופתי כסו' הכתיב' שהיא בינה עופא דחכמה עילאה. וזהו ענין הכתי' התעבות הדברים דמיו' הכתי' להחיות הנפשות בגויותו וגם זה יהיה ע"י היסוד הנק' ספר החיים כגודע אלא שזה בסוד פנימיות לחי' הנשמות וזהו כסו' חיוניותו להחיות הגוף והנה חיות הנשמה נמשך מחכמה לבינה היסוד לחסד ומתגלה ביסוד ומיו' גבו' נמשך מבינה ויורד לחסד ומתגלה ג"כ ביסוד ומפני שחיות הגוף נמשך מבינה אנו אומרים למעןך אלהים חיים שהיא בינה

לפנות רטוקן בלבב שלם ומלטנו מיצר הרע ומפגע רע ותן חלקנו בהוראתך וזכנו ללמוד תורה וחכמה לפשות מע"ט בעיניך וללכת בדרכים יצרים לפניך וקדשנו בקדושתך כדי שנוכה לחיים טובים הארוכים ולחיי העוה"ב ושמרנו ממשעים רע"י ומיזר סרע ומכל שעות רעות המתרנסות לבא בעולם והבוטח בה' חסד יסובבנהו אכירי. ויחזור התפלה ג"פ ואחר כך יקרא ג"פ ואני תפילתי לך ה' עת רטון כו' וכן יעשה במוסף וביוסב' ביולד :

ענין בין המלרים והם כ"א ימים שבין י"ז לתמוז עד תשעה באב מנהג טוב וכשר הוא מאד לכל בעל נפש לשבת באבלות אחר חגי היום בכל אלו הימים ולבכות בכיה ממש על חורבן הבית ועם היות זה אחר חגות היום הוא כי אז הוא התעוררות הדינין בסוד כי ינטו לללי ערב אשר לסבה זו גשרך שהיכל אחר חגי היום ודבר זה עושה תועלת גדול' כנפש האדם וענין חגות הלילה אין לזורך להזכירו כי אפי' בכל שאר הלילות לדין להתאבל על החורבן ומכ"ש בלילות בין המלרים שגרין להוסיף בבכי ועליו נאמר שמחו את ירושלה כו' כל המתאבלים עליה :

גם לריך לזכור ולהמנע מלאכול בימים ההם שום פרי חדש ושלא ללבוש שום לבוש חדש כדי שלא יטעך לברך עליו ברכת שהחיינו וכמו שזכר ענין זה בספרי הפוס' האחרוני' וענין זה נוהג בשבתות ובר"ח אב (ה)

גם לריך לבין כוונות אלו בעמיד' בכל הימים ההם. הנה בצרכ' אבות באותה ההווה הא' תכונן שתאיר זו ההווה אל תמורת' היואלת בחילוף אחריות שלפניה והיא עדה"ד ובהווה של אמה גבור תכונן שתאיר הויה זו אל תמורת' היואלת בחילוף אחריות שלאחריו והיא כו"ו ובהווה ג' שבאחת קדוש תכונן שתאיר זו ההווה אל תמורתה בא"ב דא"ת ב"ש והיא מלפ"ן והנה ג' שמות הנו' עדה"ד וכו"ו ומלפ"ן הם בגי' ש"ן עם הכולל :

ובברכת רלס תכונן כי מלת רלה היא בגי' אלהים דמילוי ההין כי רלה הם אחריות לרה והוא סוד ועת לרה היא ליעקב וממנה יושע שהוא גם אלהים דההין. וז"ס בין המלרי' כי מן השם הנו' שהוא דין יולאות בימים האלו הנרות. גם הוסיף שם אדני עם רלה של אלהים הנו' ויהיו בגי' ש"ן ותכונן כי ב' בתי דינין אלו שהם אלהים ואדני שהם סוד בין המלרים ב' מלרי' העולים בגי' ש"ן יתמקו ע"י ג' השמות הראשו' שנתכונן בהם בגי' ברכות הא' והם עדה"ד כו"ו מלפ"ן העולים בגי' ש"ן כנו' ועי"כ אחריו לרה יתהפכו לרחמים ויהיו רלה ה' אלהינו : **ובברכת** שים שלום באותם ב' שינין שברית של שים שלום תמיון אל ב' השינין הנ"ל גם התיבות עלמם של שים שלום שיהיה יחד עולות בגי' ש"ן ש"ן הנו' ועוד יתיריים ו' כנגד ו' שמות הנו' והם שם יהו"ה וג' תמורות והם עדה"ד כו"ו מלפ"ן ושם אלהים ושם אדני :

ענין ט"ב מה שנהגו ביום ט"ב במנחה לומר פסוקים של נחמות וגם לקום ולשבת על הספסלים למעלה ואדרבא נראה שנת התלמוד בבלי כי לעת ערב היתרו אש בהיכל ביום ט"ב ושקף בעת המנחה וכפ"ו היה ראו' להחמיר במנחה וית' מנשחב אבל הענין יובן כמה שדרשו בגמרא ע"פ מומור לאסף אלהי' באו גוים כו' והקשו מומור קינה מצע"ל ית' כי בכתבי' התחילו האויבים להרוג את בני ישראל ואז השבו ישראל שלא יהיה ח"ו תקומה למפלת' ויכלו ח"ו בחרב האויבים ובראותם שהיתו' אש בהיכל לעת ערב שהוא זמן המנחה אז אמרו מומור ושמחו שמח' גדולה וקבלו נחמה כי אש ח"ו לא היה הקב"ה משליך חמתו על העולם ועל האבנים לא היתה תקומה לשונאי ישראל וכמשז"ל כלם את חמתו ויאת אש בליון. ונמלא כי לעת מנחת ערב שהיתו אש בהיכל אז אמרו ישראל מומור וקבלו נחמה על לרחם א"כ המנהג הנו' הוא טוב ונכון. ונלמד' ששמעתי ג"כ ממוזל טעם אחר והוא כי אז במנחת ט"ב טלד המשיח הנקרא מנחם כנו' במדרש איכה רבתי :

הגרות וביאורים: (א) א"ש גם רחמי למירי וז"ל שלא הי' אוכל כשר ולא שחה יין מיום י"ז בתמוז עד מולאי ט"ב מולאי ט"ב ככלל אם לא שהיה דמיו שאו היה אוכל כמולאי ט"ב ודבר זה היה נוהג כחול אשילו ביום ר"ח אב אבל לא בשבתות גם לא היה מתחבר מיום י"ז בתמוז עד אחר ט"ב ואני מיקל כביסור להיות כי היא חמרא בעלמא והאכילות הוא יסנה משא"כ כשר ויין שהוא רמז לביטול הקרבנות והסבסום כמ"ש ז"ל: (ב) א"ש קודם שתחיל לסדר לפניך דרוש ר"ה כאשר יעורני יצורי מנסן לפעד לו אסדר כל מה שמלאחי כתוב מכ"י מורי ז"ל שהוא אפי' ממה שמלא מחתי' הרב הגדול ר"ל אשפי' שנקתא ליקוטי און כהם כ"כ תועלת עכ"ל לא חמנע דבר וז"ל ענין ר"ה כו': (ג) שיין דמיו סלו' ד"ה שאלה מ': (ד) פ"י ז"ן אחר היו אכ"א: (ה) וכל זה הוא חירון לכל הדקדוקים הנ"ל שיין ד"ש ד"מ ד' באריך ישיב לכל הדקדוקים ושיין כס' ש"ש שתיאריך כו':

להמשיך הארת החצ"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר לחצ"ד דאחור"פ
דאחור דחכמה דרחל (ח) ולהעלותה עד כנגד ראש הת"ס שהוא צ"ש דת"ס דז"א
דניקוד הנו' :

אחור דאחור ופנים דאחור דחכמה

להעלותה כנגד צ"ש ת"ס דז"א דניקוד הנו'

ולהמשיך הארת החצ"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דצינה דכתר לחצ"ד דפנים
דאחור ופנים דפנים דצינה דכהר דרחל. (ב)

פנים דאחור ופנים דפנים דצינה

להעלות ולחבר מל' דחח"ן בנ"ה דרחל דניקוד הנו' דחח"ן בנ"ה דשורשי פרנוף
שהם כנגד נו"ה דז"א דניקוד הנו'. ולחבר י"ס דכתר דרחל דניקוד הנו' כנגד
צ"ש ת"ס דז"א דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות ולחבר ג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור דרחל בחצ"ד
דכתר דשורשי פרנופה כנגד שלים עליון ת"ס דת"ס דז"א.

מעש"ק יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דבריאה עם כל הבריאה לאל"י ע"י
יוד ה' הנו'. גם יכוין להמשיך שפעה הארה משם ס"ג **יוד ה'**

ואו ה' שהיא אימא דאל"י והיא חיות של הבריאה לעולם הבריאה כדי שיכין
מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג מצר"י ליצירה.

בין המצרים יכוין בהויה זו בחילופה בשם זה מדרהד.

תיקון לכעם **יוד אלף ה' ה' ויו יוד ה' ה' בשמחית.**

מגן

(א) א"ה גם יכוין לדחות הארת המו' והגרנח"י דחג"ה לחג"ת והגה"י
לנה"י דנוק' דניקוד הנו' כמש"ל ד"פ ע"א :

(ב) א"ה גם יכוין לדחות הארת המו' והגרנח"י דחג"ה לחג"ת והגה"י
לנה"י דנוק' דניקוד הנו' כמש"ל ד"פ ע"א :

סידור תפלה להרש"ש

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונתי

להמשיך דת"י דאז"פ דפנים דחכמה דכתר די שסו"ת לג' כלי דעת דז"א דני' הנז'.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בין המלרים
יהוה
מצפץ

ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי

יוד הי וואו הי

יוד הה וו הה

ז"א מחבק לנוק' עם קו אמלעי דיליה ע"י

יהוה יוד הא ואו הא

תיקון לכעס דערצית

יוד א הא ד

ואו נ הא י

(ח) להמשיך ה"ג דרך מעצר יצ"ק שבגרון אל דעת הנוק' וק"ל ויב"ק גי' גר"ס.

יְהוָה ה"ג יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יאהלוההים

ג' כלי דעת דנוק'

יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

האר הקדוש בעי"ת אומרים (ב) המלך הקדוש

להעלות

(א) עיין צס' הכונות דכ"א ע"ב, : (ב) ואס שכח ולא אמרו או שהוא

מס ופק ולא נזכר סוך כדי דיבור חוזר לראש הספלה :

צט

סידור תפלה להרש"ש

ברוך אתה יהוה יאהדונהי שומע תפלה:

שקוצית

תפלה בא"ת ב"ש. אִנְכֵי גי' יוד הה וו הה אדני

וניקודה ע"ה גי' יוד הי וו הה

בין המלרים יכוין כי אותיות רלה הם לרה שהוא אלהים דהסין ויחזר עמו אדני יעלו גי' שי"ן ויכוין להמתיקם בג' שמות שכיוון בהם בג' ברכות ראשונות שגם הם גי' שי"ן.

טדהד כוזו מצפיץ אלף למד הה יוד מם אדני

ועי"ז יתהפכו אותיות לרה לרחמים ויהיו לרה.

רצה גי' אלף למד הה יוד מם יהוה יאהדונהי אלהינו
בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה
לדביר ביתה ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמה.

(ה) ובר"ה יאמר אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן להסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום

ביום ראש גי' א אל אלהי אלהים אלהים אלף למד הי
יוד מם חדש גי' אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה

שין דלת יוד גי' ראש חדש ע"ה

הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חום וחננו וחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו בי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה

(ה) ואם לא אמרו מחזירין אוסו חוך מערבית של לילי ראש חדש:

סידור תפלה להרש"ש

(בין המצרים)

צ' שינין שצ"ת יכוין לה' שמות אלו שג"צ' שינין מדהד כוזו מצפץ
 גי' שי"ן. אלף למד זה יוד מס אדני ועוד צ' תיבות שים שלום
 גי' צ' שינין ועוד ו' יתרים כנגד הויה וג' תמורותיה הג"ל וחלפים דהסיין ואלדני.)

שים שלום להסים יסוד דדכורא ציסוד דנוקבא. טובה וברכה
 חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
 פניך נתת לנו יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו תורה
 וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום
 וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
 ברוב עוז ושלום.

*צ"מ"ס אומרים ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
 ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי

דעס דנוק'
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וו
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וואו
 יוד הה וואו הה

ס"ס דנוק'
 אלף למד הי יוד מס
 צבאות
 השתפא

יסוד דנוק'
 שיין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי

להמשיך הארה מדת"י דיסוד
 דאו"פ דפנים דחצו' המלוכשים צפ'
 א' דיסוד דז"א שעלה לת"ס ומתמו'
 והגרנט"י ציסוד הגז' לצ' פרקין
 סתאין דיסוד דז"א. ולהמשיך הארה
 הגז' לדת"י דאו"פ דפנים דניקוד
 הגז' דנוק'.

איהדינהי איהדינהי
 ייהדינהי ייהדינהי
 ליסוד דז"א
 יאהדונהי
 שיין דלת שיין דלת יוד
 שיין דלת יוד
 איהדינהי איהדינהי
 ייהדינהי ייהדינהי